

Abstrakt:

Dizertační práce *Kreativita a kreativní průmysly : redefinice ekonomiky a kultury* vychází z předpokladu, že v současnosti dochází ke změně paradigmatu majícího kořeny v 80. letech 20. století.

Práce je rozdělena do tří částí. První analyzuje změnu paradigmatu skrze ekonomickou, kulturologickou a psychologickou optiku. Druhá část, využívající kulturní statistiku, popisuje změny v kulturní konzumaci a participaci. Třetí část nabízí pohled na dva možné scénáře budoucí pozice mainstreamu a svobodné kulturní produkce.

V úvodu první části autor pojmenovává čtyři hlavní příčiny probíhajícího paradigmatického zlomu – uvolnění geopolitické situace na přelomu 80. a 90. let způsobující expanzi liberalismu a demokracie; zvýšená míra intelektuální migrace zapříčiňující větší konkurenci mezi vzdělávacími institucemi; digitální revoluce redefinující komunikaci a stanovující jinou dimenzi času a prostoru, zcela konvenující revoluci ekonomické, která zapříčiňuje nárůst obchodu s nehmotnými statky; narůstající zájem o kulturní a kreativní obsahy, jež se stávají zároveň stravou revoluce.

Za výslednici těchto procesů autor označuje koncept kreativních a kulturních průmyslů, které tvoří novou symbiózu mezi kulturou a ekonomikou. Práce předkládá všechny důležité modely a přístupy, jež se snaží pole definovat.

Za jmenovatele nového paradigmatu považuje autor kreativitu, jež je chápána jako inherentní rys každého člověka, nikoliv exkluzivní vlastnost nadaných umělců.

Kreativita je nejen hlavní evoluční výhodou, v současnosti je i výhodou ekonomickou, je hlavním tvůrcem přidané hodnoty. Práce proto zevrubně zkoumá ekonomickou směnu využívající kreativitu a analyzuje specifika produkce, distribuce a konzumace kulturních obsahů.

V druhé části práce autor poukazuje na korelaci mezi vývojem evropské kulturní politiky a kulturní statistiky. Skrze synchronní a diachronní analýzu dokazuje, že paradigmatický zlom se projevuje i na úrovni kulturní participace a konzumace. Snižují se kulturní aktivity ve veřejném prostoru. Signifikantním změnou je personalizace nik

konzumentů kulturních obsahů.

Práce neopomíjí ani americký kulturně-statistický systém, který dokládá další probíhající změny.

Autor upozorňuje na disfunkci české kulturní statistiky a předkládá návrh alternativního členění kulturního sektoru respektujíc koncept kulturních a kreativních obsahů.

Třetí závěrečná část poukazuje na dva možné scénáře vývoje kulturní produkce a konzumace. Na jedné straně, v důsledku oligopolizace kulturních průmyslů, existuje riziko monopolizace kulturní produkce, a na straně druhé riziko rozpadu veškerých kulturních vzorců v důsledku nových typů komunikování a sdílení kulturních obsahů.

Klíčová slova:

kultura, paradigma, kulturní průmysly, kreativní průmysly, kreativita, kulturní konzumace, kulturní participace, digitální technologie